

Rigsdagstidende.

1857. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 206.

Ottende Session.

55de Møde.

Tirsdagen den 17de Februar.

(Forts.)

C. C. Møller: Jeg vil tillade mig at begynde med det første Nummer, som findes her paa Betænkningen fra Finantsudvalget; det angaaer en affædiget Ritmester ved Navn N. Juul, Navne og Slægtning af den berømte Admiral. Det er en Mand, som i Livet altid har staaet mig fjernt, men som ved sin Modgang er kommen mig nær, og som jeg derfor har lovet her i denne Forsamling at meddele enkelte Oplysninger ham vedkommende. Denne Juul var født til at være Arving til to store Godser i Egnen af Sorø, men i hans Mindreaarighed blev Bestyrelsen af disse Godser overdraget til Amtmand Steemann, som tillige var Directeur for Sorø Akademie; den nærmeste Slægtning, Kammerherre Juul til Hverringe, blev bestormet med Anmodning fra Enken og fra Steemann om at overdrage Formynderskabet til Amtmand Steemann, og han gjorde det ogsaa, men disse to Godser trivedes ikke under Steemanns Bestyrelse saa godt som Sorø Akademies Gods, og efter nogle Aars Forløb endte det med, at begge Godser bleve solgte, og at Sorø Akademie, for hvilket Steemann som sagt var Directeur, købte det ene Gods, nemlig det, som her er nævnt i Udvalgets Betænkning, Nordruplund, saaledes at vedkommende unge Mand nu var aldeles reduceret, og blot henviist til sin egen Kraft og Hjælp. Han var dengang paa Akademiet, blev siden Officier ved Ddenfse Dragonregiment, og han har fra sin Tjeneste

der — nogle og tyve Aars Tjeneste — meget anbefalende Vidnesbyrd fra de Mænd, med hvem han dengang stod i Forbindelse. Dengang dette Regiment drog ud for at kæmpe for Fædrelandet, var han med, og han har ogsaa fra sin Virksomhed i Krigen anbefalende Vidnesbyrd fra alle dem, som han har staaet i Forbindelse med, ikke alene fra de Overordnede, men ogsaa fra de Underordnede, hvori de bevidne, at han bestandigt har været ivrig i sin Tjeneste, og at han ogsaa gjenfagne Gange havde begjært sig Poster overdragne, hvormed der var stor Fare forbunden. Han fik alligevel intet Avancement, men blev endog ogsaa af Krigsministeriet opfordret til, at han skulde søge sin Affæd paa Grund af Svagelighed; han sølte sig imidlertid overmaade raff og havde altid glædet sig ved et usvækket Helbred, saa at han fandt, at det var Synd at lyve Vorherre paa ved at sige, at han var svagelig, han skaffede en Attest fra Regimentslægen for, at han aldrig en eneste Dag i nogle og tyve Aars Tjeneste havde været upasselig, hvorfor han fandt det uværdigt at søge om sin Affæd paa Grund af Upasselighed eller Svagelighed. Da han nu ikke alligevel fik det Avancement, som han havde troet sig berettiget til, og som ogsaa den Commission, der i den Anledning blev nedsat, havde erkendt ham berettiget til, saa vedblev han dog sin Tjeneste, saalange Krigen varede, thi, som han selv udtalte, han fandt det en dansk Mand uværdigt at gaae af, medens Fædrelandet førte Krig; han avancerede imidlertid, som sagt ikke, og da Krigen var tilende, fik han sin Affæd. Han har siden den Tid søgt borgerligt Erhverv, men har i dens Henseende været meget uheldig, man har ikke villet gjøre Noget for ham, han er gaaet Fal-